19/12/2021

Κυριακή προ των Χριστουγέννων στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή πρό της Χριστού Γεννήσεως 19 Δεκεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων χειροθέτησε Αναγνώστη τον κ. Ιωάννη Μακρή, κατά σάρκα υιό του Αρχιερατικού Επιτρόπου Βεροίας Πρωτοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου π. Στυλιανού Μακρή, Δρος. Θεολογίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Καί οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διά τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τήν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περί

ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμέ-νου».
Κυριακή πρό τῆς Χριστοῦ γεννή-σεως καί ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μᾶς προε-τοιμάζει γιά νά ἑορτάσουμε τό μεγαλύτερο θαῦμα ὅλων τῶν ἐπο-χῶν, τό θαῦμα τῆς θείας ἐνανθρω-πήσεως, τό θαῦμα τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ-Λόγου, τελώντας συγ-χρό-νως τή μνήμη «πάντων τῶν ἀπ᾽ αἰῶ-νος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπό Ἀδάμ ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστο-ρος».
Γιά ποιόν ὅμως λόγο τούς μνη-μο-νεύει ὅλους αὐτούς εἰδικά σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας; Τήν ἀπάντηση μᾶς τήν δίδει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπό-στολος Παῦλος στό ἀποστο-λικό ἀνάγνωσμα πού ἀκούσαμε πρό ὀλίγου.

Ὅλοι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν πρίν ἀπό τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ καί εὐαρέστησαν στόν Θεό, εἶχαν ἕνα κοινό γνώρισμα. Τό κοινό τους γνώ-ρισμα ἦταν ἡ πίστη, ἡ πίστη στόν Θεό, ἡ πίστη ὅτι ὁ Θεός θά πραγματοποιοῦσε τήν ὑπόσχεσή του καί θά ἔστελνε στόν κόσμο τόν Μεσσία, γιά νά λυτρώσει τούς ἀν-θρώπους ἀπό τήν ἁμαρτία καί νά ἀποκαταστήσει τή σχέση τους μέ τόν Θεό.

Αὐτή ἡ πίστη τούς κράτησε κοντά στόν Θεό καί τούς ἔκανε νά ἀντέ-ξουν τίς δυσκολίες καί τούς διωγ-μούς, τούς πειρασμούς καί τίς προ-κλήσεις τῆς ἁμαρτίας πού ἀντιμε-τώπιζαν, ζώντας μέσα σέ ἕναν κό-σμο στόν ὁποῖο ὑπερπλεόναζε ἡ ἁμαρτία καί ἡ ἀσωτία.
Καί παρότι πολλοί ἀπό αὐτούς γιά νά μείνουν σταθεροί καί ἀκλόνη-τοι στήν πίστη τους στόν ἀληθινό Θεό ἔφθασαν μέχρι τό μαρτύριο, «οὐκ ἐκομίσαντο τήν ἐπαγγελίαν», δέν πρόλαβαν νά δοῦν τόν Μεσσία πού προσδοκοῦσαν, δέν πρόλαβαν νά δοῦν τήν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ νά ἐκπληρώνεται. Καί ὅμως· συνέχι-ζαν νά πιστεύουν σέ ἕνα θαῦμα πού δέν ἔβλεπαν, συνέχιζαν νά πιστεύ-ουν ὅτι ὁ Θεός θά κάνει τό θαῦμα, γιατί ἡ πίστη, ὅπως ἐπαναλαμ-βά-νει συχνά ὁ Χριστός πρίν ἀπό κάθε θαῦμα, εἶναι ἡ ἀπαραίτητη προϋ-πόθεση γιά νά γίνει ἕνα θαῦμα. Ὄχι βέβαια γιά νά κάνει ὁ Χριστός τό θαῦ-μα, ἀλλά γιά νά τό ἀντιληφθοῦμε ἐμεῖς, οἱ χοϊκοί ἄνθρωποι.

Καί ἐάν ἡ πίστη ἦταν ἀπαραίτητη γιά τά θαύματα πού ἔκανε ὁ Χρι-στός κατά τήν ἐπίγεια ζωή του ἤ γιά τά θαύματα πού κάνει μέχρι σήμερα μέ τή χάρη του καί τή χάρη τῶν ἁγίων του, δέν εἶναι δύσκολο νά σκεφθοῦμε πόσο περισσότερο ἀνα-γκαία εἶναι ἡ πίστη γιά νά κατανοήσουμε τό μεγαλύτερο θαῦ-μα ὅλων τῶν ἐποχῶν, τή γέννησή του.
Χωρίς πίστη εἶναι ἀδύνατον νά καταλάβουμε καί νά ζήσουμε τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἀδύνα-τον νά καταλάβουμε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι καί γιά μᾶς σωτήρας καί λυ-τρωτής, εἶναι αὐτός πού μπορεῖ νά μᾶς ἀπελευθερώσει ἀπό τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας καί νά μᾶς χαρίσει τήν αἰώνιο ζωή, γιά τήν ὁποία μᾶς ἔπλασε ὁ Θεός.

Ἄν δέν πιστεύσουμε ὅμως ὅτι ὁ Χριστός ἐνανθρώπησε γιά χάρη μας, ἐνανθρώπησε ἀπό ἀγάπη γιά μᾶς καί ἦρθε στή γῆ γιά νά μᾶς δείξει πῶς πρέπει νά ζοῦμε, ὥστε νά ἐπιστρέψουμε στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ-Πατέρα, ὥστε νά ἀποδε-σμευ-θοῦμε ἀπό ὅ,τι μᾶς κρατᾶ δεμένους μακριά του, τότε ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἕνα ἁπλό ἱστορικό γεγονός, πού μπορεῖ νά ἄλλαξε τή ροή τῆς ἱστορίας, ἀλλά δέν ἀλλάζει τίποτε στή ζωή μας καί στήν ψυχή μας.
Ἄν δέν πιστεύουμε ὅτι ὁ Χριστός ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά μᾶς δείξει τόν δρόμο πού μᾶς ἐπαναφέρει κο-ντά στόν Θεό, γιά νά μᾶς δώσει τίς ἐντολές του, δηλαδή τίς ὁδηγίες πού πρέπει νά ἀκολουθήσουμε, γιά νά ζήσουμε καί ἐμεῖς, ὅπως ἔζησε καί Ἐκεῖνος, καί νά εὐαρεστήσουμε στόν Θεό, τότε τά Χριστούγεννα εἶναι μία ἑορτή χωρίς νόημα καί πνευματικό περιεχόμενο, εἶναι μία ἡμέρα πού δέν διαφέρει σέ τίποτε ἀπό τίς ἄλλες καί δέν ἔχει νά μᾶς προσφέρει κάτι ἰδιαίτερο.

Ἄν δέν πιστεύουμε ὅτι ὁ Χριστός μπορεῖ νά μᾶς σώσει σέ ὅποια κα-τάσταση καί ἄν εὑρισκόμεθα, ὅσο μακριά καί ἄν εἴ-μεθα ἀπό τόν Θεό, ὅσο μπλεγμένοι στά δίκτυα τῆς ἁμαρτίας καί ἀπελπισμένοι ἀπό τίς ἀδυνα-μί-ες καί τίς πτώσεις μας καί ἄν αἰ-σθα-νόμεθα, ἀρκεῖ ἐμεῖς νά με-τανοή-σουμε, τότε ἡ μεγάλη ἑορτή πού σέ λίγες ἡμέρες θά ἑορτάσει ἡ Ἐκκλη-σία μας, ἄν δέν ἔχουμε αὐτή τήν πίστη, δέν ἔχει καμία ση-μασία γιά μᾶς.
Ἄς μήν μείνουμε ὅμως μακριά ἀπό τήν πίστη. Ἄς μήν χάσουμε τήν εὐκαιρία νά ζήσουμε τά φετινά Χριστούγεννα καί νά αἰσθανθοῦμε τόν Χριστό νά γεννᾶται καί στή δική μας ψυχή. Ἄς μιμηθοῦμε τό πα-ράδειγμα τῶν ἑορταζομένων δι-καίων καί ἄς προσέλθουμε νά προ-σκυνήσουμε τόν Χριστό μέ πραγ-μα-τική πίστη, μέ πίστη πού ἐκφρά-ζεται μέ ἔργα ἀγάπης καί ἀρετῆς, πού ἐκφράζεται μέ τήν ἐφαρμογή τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλά καί ἄν δέν τήν διαθέτουμε, ἄς προσέλθουμε ζητώντας ἀπό τόν Χριστό νά μᾶς προσθέσει πίστη, νά μᾶς βοηθήσει νά ἀποτινάξουμε τήν ἀπιστία μας, ὥστε νά μπορέσουμε ὅλοι νά τόν αἰσθανθοῦμε νά γεν-νᾶται στήν ψυχή μας καί νά χαρίζει καί σέ μᾶς τή λύτρωση ἀπό τήν ἁμαρτία καί

ἀπό τά πάθη μας, νά μᾶς χαρίζει τήν εὐλο-γία πού ἔφερε μέ τή γέννησή του σέ ὅλο τόν κόσμο καί τή σωτηρία.

Ἄς τόν παρακαλοῦμε, ἀδελφοί μου, νά μᾶς δώσει αὐτόν τόν φωτισμό τῆς πίστεως, καί νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό ὅλες τίς δυσκολίες πού συναντοῦμε καί ἰδιαίτερα ἀπό τόν πειρασμό, τόν ὁποῖο ζοῦμε ἐδῶ καί δύο χρόνια, καί δέν ξέρουμε μέχρι πότε θά τόν ζοῦμε, νά ἀπαλλάξει τήν ἀνθρωπότητα, γιατί δυστυχῶς καί ἡ ἀνθρωπότητα τόν ἔχει ἐγκαταλείψει, τόν ἔχει ἀρνηθεῖ. Τό ζοῦμε καθημερινά. Ἐνδιαφερόμεθα γιά ὅλα τά ἄλλα ἐκτός ἀπό τό νά γεννηθεῖ μέσα στήν ψυχή μας ἡ πίστη στόν γεννηθέντα Χριστό.
Γι᾽ αὐτό, λοιπόν, ἄς ἐπιστρατεύσουμε ὅλες μας τίς δυνάμεις καί ἄς μήν ἀφήσουμε τά πάθη μας, τίς ἀδυναμίες μας νά σταθοῦν ἐμπόδιο νά συναντήσουμε καί νά προσκυνήσουμε τόν Χριστό μας. Ἀμήν.

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

Περισσότερες φωτογραφίες δείτε ΕΔΩ